

כתר שם טוב

גליון שבועי בענין דרכי השנה ודביקות בדרך הבעש"ט הקדוש

שע"י חכמי ורבני ישיבת "כתר שם טוב" בראשות מו"ר הגה"צ רבי יהואל יהושע שיינפלד שליט"א | ירושלים - בית שמש - מודיעין עילית - ביתר |

גליון מא | פרשת חיי שרה תשפ"ה

"התכללות ביסוד הרוח והאש"

"שמעתי בשם המגיד וללה"ה שאמר בשם הבעש"ט נ"ע דיש דברים שנעשים בהמשך זמן ארוך כגון בית דירה גדולה וכו' חדרים נאים ואילנות טובות, אם רצון האדם לתפוס זה במחשבה יכול לתפוס כל הדבר בשעה אחת וברגע אחד, אבל אם ברצונו אחר כך לסדר הדבר ולעשות רצונו, צריך להיות נמשך בזמן ארוך, דהמחשבה מקצר הדבר והעשייה הוא בהמשכה".
מדבר קדש פר' שמיני

גופו הגשמי, וכמו שכתב הרמ"ד וואלי תלמיד הרמח"ל.¹

הנשימה של הבריאה

וכאשר מתחבר לנשמתו, היינו לחיות הרוחנית הפועמת אצלו בכל רגע דרך האף,² והוא מורגש בפרט אצל הדופק,³ ששם מתגלה החיות התמידית, קול דודי דופק בכל רגע ורגע להחיות ולקיימו ולהוותו בלי הפסק, צריך שיתפשט במחשבתו גם לנשמה הכללית של הבריאה, כי גם הבריאה יש לה נשמה אלוקית פנימית המחיה אותו בכל רגע בלי הפסק, ואילו יפסיק הבורא ית' רגע אחד להחיות את הבריאה תיכף יתבטל העולם מקיומו.

כשם שהאדם יש לו איברים מרובים, חושים, גידים, כוחות ותנועות, אבל הכל פועל על ידי 'מנוע' [מאטאר] אחד, הוא החיות שבלב שמפעילה את כל מערכת קומת האדם, כך גם הבריאה כולה, יש בה כח חיות אלוקית, אשר כח זה מניע את הגלגלים ואת כל היקום כולו, והעבודה היא לצייר את הבריאה כאדם חי שיש בו נשמה אלוקית פנימית.⁴

היסודות 'אש' 'רוח' 'מים' הנוטים כלפי מעלה ומושכים את האדם אל שורשו האלוקי, וכמו בשעת שריפה, שיסוד האש הרוח והמים עולים כלפי מעלה על ידי האדים והעשן, ואילו יסוד העפר נשאר למטה וזהו האפר.

התבטלות הגוף החומרי אל יסוד המים נעשית על ידי טהרת המקוה. ואילו טהרת הגוף על ידי יסוד הרוח הוא על ידי שמכניס תוספת רוח לתוך גופו וממלא עצמו עם אויר, ומכוין בדעתו שהאויר הוא החיות האלוקית שעל ידו מחיה הקב"ה את העולם בכל רגע ורגע, ואם לא יהיה אויר בעולם, ימותו תיכף כל הנבראים.

ועל ידי שמכוין לבו להכניס לתוך גופו אויר דקדושה, בכך מטהר עצמו מכל האוירים הרעילים המלאים פירוד שנעשה על ידי דיבורים ומחשבות והרהורי בני האדם אשר רובם המוחלט הוא ענייני פירוד, שחושבים שהם מנהיגים את העולם וכו', ועל ידי שמכניס לתוכו אויר דקדושה, שהוא בחינת חכמה הנקרא 'חיה', מתמלא חיות דקדושה, ויתפרדו כל פועלי און כהמס דונג מפני אש, כי מעט מהאור דוחה הרבה מהחושך, ועל ידי זה מתקדש גם עצם

הכנסת ארך אפים לתוך הלב

ראשית כל, צריך האדם להשיג את נשמתו, שהיא מלשון נשימה, כי נשמת רוח חיים באפיו, וצריך שישלך כל מחשבה וירכו עצמו בנשימה, שאיפה ונשיפה, רצוא ושוב.

דרך האדם שהוא נושם רק נשימות קצרות ואינו ממלא אלא שליש משיעור הריאה, כי הוא טרוד בבחינת 'קוצר רוח' ואינו יכול להרשות לעצמו לנשום בניחותא. וצריך שירגיל עצמו לשלוט על הטבע, ולדבק עצמו בבחינת 'ארך אפים', לשאוף מלא ריאותיו, ולהוציא האויר באריכות.

הנה עיקר ההחלטות של האדם הוא על ידי הלב, וכאשר הלב דופק במהירות, הוא מחליט במהירות בלי ישוב הדעת. כל שכן כאשר כועס שאז מאיצים דפיקות לבו, ואינו שולט על עצמו. ואם מרגיל עצמו לשאוף ולנשוף באריכות רוח, הרי זה משפיע עליו ארך אפים.

התקדשות הגוף על ידי אויר דקדושה

הנה גוף האדם הוא יסוד ה'עפר' המושך אותו לחומריות ולפירוד, וצריך לטהר עצמו עם שאר

¹ כי הדופק בא מן הנשימה, והנשימה בא מן האויר על ידי הדיבור, וכפי הדיבור כן נעשה הדופק אם לטוב או ליהפך.

² ענין זה נזכר בדברי הרמב"ם (מורה נבוכים ח"א פרק עב) וז"ל: וכמו שאם ינוח הלב כהרף עין, ימות האיש ויבטלו כל תנועותיו וכל כחותיו, כן, אילו ינחו הגלגלים, יהיה בו מיתת העולם בכללו וביטול כל מה שבו.

וכמו שהחיה אמנם הוא חי כולו בתנועת לבו, ואף על פי שבו אברים נחים לא ירגישו, כעצמות והאליל וזולתם, כן זה המציאות כולו הוא איש אחד חי בתנועת הגלגל - אשר הוא בו כדמות הלב מבעלי הלב - ואף על פי שבו גופים רבים נחים מתים.

הנה כן צריך לך שתצייר כל זה הכדור - איש אחד חי מתנועע בעל נפש, כי זה המין מן הציור הכרחי מאוד, כלומר, מועיל מאד במופת על היות האלוה אחד, כמו שיתבאר, ובהו הציור יתבאר גם כן שהאחד אמנם ברא אחד.

הכתוב 'יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחק ממני'. ואמנם האמת הוא בלי ספק שאם הוא עושה מן העיקר עיקר ומשתדל להתקשר בבוראו עם הפנימיות והרוחניות שלו אז גם הגופניות מיטהר ומתקדש כי הקדושה הפנימית מתפשטת בכל אבריו ונחשב כמלאך משרת ועל זה נאמר 'כל עצמותי תאמרנה ה' מי כמוך' שאפילו החלק הגופני משתתף עם החלק הרוחני להשלים את העבודה כראוי.

² ראה אור החיים הק' (ויקרא ה, כא): דרך השפע בא דרך ב' חוטין דקים, דרך ב' נקבי האף, והוא דרך מקום דביקות הנפש עם קונו, כאמרו (דברים ד, ד) 'ואתם הדבקים בה' אלהיכם'.

³ ראה ליקוטי מוהר"ן (מהדורא קמא סימן קס): הדופק דופק ונוקש באדם. לפעמים הוא נוקש באדם ומזכיר אותו לעבודת השם יתברך, בבחינת (שיר השירים ה) 'קול דודי דופק', ולפעמים הוא מזכיר את האדם לעברה, חס ושלום,

⁴ בספר משנה למלך (פר' עקב) וזה לשונו: וענין אהבת השם לפי האמת אינו אלא דביקות הפנימי, כי בהיותו עוסק בעבודתו הוא עוסק בה בחשק גמור וחפץ להתקשר בו ברוחניות שלו שהוא שייך אליו ית' ולכן מחשבתו פנויה מכל עניני העולם בשעת עבודתו כדי שיוכל להתקשר כראוי בדביקותו העליון. וז"ש 'ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם' כי בודאי העושה כן עולה בידו הקשר המכוון ונתקן למעלה ונתקן למטה ועליו הכתוב אומר 'ואומר לך עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר' מה שאין כן כשהוא עוסק בעבודתו ית' באבריו בלבד ומחשבתו משוטטת בהבלי העולם שאז אינו נתקן כלל ואינו מתקשר בדבקותו לפי שהעיקר חסר שהוא הרוחניות הפנימיות שעל ידו מתקשר ילוד אשה בבורא עולם אך לא בגופניות שלו שאינו אלא משכא דחויא ואין לו שום שייכות עם המקור העליון הרוחני והקדוש. ועל עבודה פגומה כזאת אמר

וכך היה כאשר נפתחו השמים ונבקעו כל הרקיעים העליונים בשעת מתן תורה והאיר גילוי אלוקי בתוך הבריאה, ואז פצחו ההרים בריקוד נלהב - 'ההרים רקדו כאלים גבעות כבני צאן', הם נעקרו ממקומם - 'למה תרצדון הרים', האילנות הצטרפו אליהם - 'יכל עצי היער ימחאו כף', גם ברושים שמחו לך'.

וכתב הרמב"ם (מו"נ ח"ב פרק מז) שדברים אלו נכתבו בהשאלה ובדרך משל⁷, והכוונה בזה רק על המשמעות הפנימית כמו שכתב הרשב"א (תשו' החדשות סי' שסח): 'על צד הפלגת השמחה שתשיגו באותו זמן, כאילו עצי היער יש להם ידים ופה למחות ולרנן, והיינו שבמעמד הנשגב של מתן תורה נתגלה הפנימיות של הבריאה, ואז הכירו כולם שהכל אלוקות - 'אתה הראת לדעת כי הוי"ה הוא האלקים אין עוד מלבדו' ונתגלה ההשתוקקות שיש לכל הבריאה - ההרים והאילנות וכיוצא ב - להתעלות אל שורשם, וכפי שמתבטא בשפת הגוף האנושי בריקוד נלהב והמחאת כף.

אך אנו רואים בדברי דוד המלך שתיאר בכח המדמה, לדמות מילתא למילתא, כאילו ההרים רוקדים והעצים מוחים כף. וכך צריך למלא את כל חדרי מחשבתו עם הציור הלזו, איך שהעולם אינו דומם נפרד, העולם אינו יבש וקר, אלא הוא 'שאקלידיג', העולם חי, נושם, קופץ ומרקד, רועד ומרטט, מפחד ה' והדר גאווה. א חסידישע וועלט...

חילוף מיסוד הרוח ליסוד האש

נמצא שתחילה צריך למלא כל גופו אור דקדושה שזהו נשמת רוח חיים באפיו, עד שמרגיש את נשמתו הקדושה שהיא חלק אלוך ממעל ממש, ומרחיב דעתו לדמות גם את כדור העולם כאילו הוא גוף שיש בתוכו תנועה של אור, וכאילו גם העולם הגשמי נושם, ומדמה כאילו הבריאה מתנענת על ידי רוח החיים האלוקית שבתוכה, ואז יבוא לידי שלב נוסף לדמות כאילו הבריאה כולה יש בתוכה אש בוערת, ועובר מיסוד הרוח ליסוד האש שמורגש יותר.

הנה לפעמים מתפרץ הר געש עם לבת אש רותחת עד לב השמים, וכל זה הוא מחמת האש הגדולה היוקדת בתוך עובי כדור העולם, ונמצא שאין זה רק בכח המדמה, אלא אמת לאמיתה היא, שהעולם כולו הוא אש גדולה בוערת ויוקדת ולוהטת, אלא שהיא מכוסה על ידי הרובד העליון של יסוד העפר של הבריאה, שהוא מכסה ומעלים ומסתיר את האש הגשמיית והרוחנית שבתוך הבריאה.

וכאשר מדמה לעצמו איך שהעולם כולו הוא אבוקת אש לוהטת, אלא שיש סביבה קליפה חומרית דקה של עפר ואבנים המסתירים אותה,

ואש זו - היא נשמת הבריאה, נשמת כל חי, שעל ידה מהווה הבורא ית' בכל רגע את הבריאה, ומקיים ומחיה אותה בתמידות מאין ליש, ואילו יפסיק רגע אחד להחיות את הבריאה - תיכף יתבטל הכל ויחזור לאין ולאפס, ואז יוכל להתעלות באש זו כלפי מעלה, ולהגיע עד לאין סוף המתמיד כביכול בתוך האש הגדולה הזאת.

היחוד האלוקי הנמשל לאש

וכך איתא ב'מדרש שמעון הצדיק' שנעתק בפירושו הר"מ בוטריל לספר יצירה (פרק ב) וזה לשונו: 'יחוד השי"ת - הוא דבר שבו מתאחד הקב"ה בכוחותיו **כלהב אש המתאחד בגוונו ומתעלה ומתרומם מהם** עד שאין סוף להודו ולרוממותו מפני שהוא מנהיג הכל מצד החיות הנמצא בתחלת מציאותו. ועוד שהוא נשמה לכל נשמת חי והוא הנקרא חי החיים'.

הרי לפנינו שהשתמשו הקדמונים במשל האש לענין היחוד האלוקי, ועל דרך הכתוב (דברים ד, כד) 'כי ה' אלקיך אש אוכלה הוא', ונאמר (דניאל ז, ט) 'כרסיה שביבין די נור, גלגולהי נור דלוק'.

שתי אמונות עיקריות

סוף דבר. בכל יום ויום צריך להתמלא עם מחשבות דקדושה, על ידי התעוררות הנשמה והנשימה, עד שמגיע להכרה שהקב"ה הוא הכח והמציאות היחידה שיש בעולם, וזה כולל שתי אמונות עיקריות:

האחת - שהקב"ה מחיה ומהווה בכל רגע את עצם מציאות העולם, ואין מציאות זולתו, ואילו יפסיק להוות ולקיים את העולם אפילו רגע אחד, תיכף יחזור הכל לאין ולאפס כבמו קודם הבריאה.

ויחשוב שבתחילה קודם הבריאה לא היה שום מציאות מלבד מציאותו ית', ואז עלה במחשבתו ית' לברוא את העולם, ומחשבה אלוקית זו השתלשלה וירדה יותר ויותר, ובכל שלב נוסף בה עוד פרטים ונתגשמה יותר והתפשטה בה יותר ההסתר, עד שבסוף נעשתה מחשבה זו בריאה גשמית ומוסתרת לגמרי כפי הנראה בעינינו. אבל באמת הכל אחיזת עינים, כי הכל מחשבה אלוקית ממש.

השנית - שהקב"ה מנהיג ומשגיח כל פרט בבריאה, והוא עשה ויעשה ויעשה לכל המעשים, ומבלעדי לא יוכל אדם להרים ידו ורגלו, ולא לדבר ולא לנשום.

ועל ידי מחשבה זו מתחבר אל הכח האלוקי שמנהיג ומתניע את העולם, ומנתק עצמו מהכח של הפירוד והקליפה וההסתר שיש בבריאה, ונשפע עליו שפע אלוקי קדוש מאוד וממלא את כל חדרי מחשבתו ולבו וחושיו ואבריו, וכך ממלא את נשמתו

בתוך גופו, ומקבל תוספת חלקים חדשים מצד נשמתו, ומרגיש יותר את האש האלוקי הבורח בתוכו בצמאון עצום להתכלל בהשי"ת ולהתבטל בשורשו העליון, וחוזר ויורדו מביא תוספת שפע וברכה אלוקית לעולם הגשמי שיוכלו גם אחרים להתחבר לדרגות עליונות אלו.

הנהגת ז"א והנהגת המלכות

שתי אמונות אלו, הם שני העיקרים הראשונים מתוך י"ג עיקרים:

האחד - הוא חיזוק האמונה בהנהגת ז"א דהיינו המידות הקדושות שהם הכח היחיד שעל ידם מתנהג העולם, ואין עוד שום כח מלבדו.

והשני - הוא הנהגת המלכות - שהוא חיזוק האמונה שגם עצם מציאות גוף הבריאה היא אלוקי ממש, ואין שום מציאות זולתו.

וככל שמעמיק יותר בענין זה, ומתרכז יותר בשתי אמונות הללו, כך מהדר יותר במצות 'ידיעת השם' שהיא מצוה דאורייתא, ואל יחוש לעצת היצר שמזרו אותו למהר ככל היותר במחשבות אלו מחמת שהוא ביטול זמן וביטול תורה, אלא ידע שזהו טבעו של הנפש שאינו מסוגל להתדבק בקומת המחשבה אלא רוצה כל הזמן 'לעשות' ולהספיק בקומת המעשה, ולהרגיש שהוא עושה והוא פועל והוא מתקדם. אבל מחשבה בעלמא אינה מספקת אותו ואינו מרגיש שפועל ומרויח בה.

וצריך לידע שמחשבות קדושות כאלו הם גבוהות אלף פעמים מהמצוות שבעולם המעשה, וכל רגע ורגע הוא מרויח מצוות עשה דאורייתא שחשובה יותר מכל המצוות, ולא זו בלבד, אלא שלאחר שנשמתו מתמלאת בקרבו, אזי כל הלימוד והתפילה ושאר המצוות יהיו גבוהות בהרבה, באין ערוך, כי אורייתא בלא דחילו ורחימו לא פרחת לעילא אלא נשאר בעולם העשיה בלבד כיון שנעשה בדרגת עשיה בלבד, ואם מוסיף רגש, עולה לעולם היצירה שהוא עולם המידות, ואם מוסיף מחשבה - זה עולה לעולם הבריאה שהוא קומת המחשבה. אבל אם עושה זאת מתוך דביקות אלוקית ומתוך תשוקה עצומה להתכלל בבורא ית' ולהתבטל בנועם אור עליון, הרי זה עולה עד לאצילות ממש.

ורגע אחד שהאדם מקיים מצוה באופן כזה שעולה עד לאצילות, הוא גבוה וחשוב ויקר פי אלפי אלפים ורבות פעמים יותר מהאדם הלומד ומתפלל במשך אלפי שנים ברציפות¹, כי בשמים שוקלים המצוות לפי איכות הדביקות ולא לפי ריבוי המעשה, ואתה דע לך את ה' אלקיך ועבדהו בלבב שלם ובנפש חפצה כי כל לבבות דורש ה'.

[מתוך שיעור מו"ר שליט"א]

בדברי המג"א (סי' קנא ס"ק טו) ובשו"ת חת"ס (או"ח סי' רח) גבי עתידין בתי כנסיות שבבבל וכי' עיי"ש.

¹ על פי הרמב"ם (מכות פ"ג מ"ז), הובא ב'תולדות' (פר' חיי שרה, אות ג) שמרחיב שם גם על פי דברי החסיד רבי יוסף יעב"ץ בספרו מגדל עוז (בית מדות, עליית יצר הטוב).

וכן אמר הנביא (ירמיה מו, יח) 'כי כתבורו בהרים וככרמל בים יבא' ודרשו רז"ל (מגילה כ"ט). שבשעת מתן תורה נקבעו הרים הללו בארץ ישראל ועבר כרמל את הים.

ויעויין עוד ברבינו בחיי (שמות יט, כד) דהא דכתיב (תהילים קיד, ג) 'ההרים רקדו כאלים' איננו משל כאשר איננו משל מה שכתוב שם 'הים ראה וינוס'. וכן מבואר

⁷ .ראה שו"ת רדב"ז (חלק ג סימן תרמא) ומהרש"א (מגילה כ"ט). בענין זה.

אבל עקירת ההרים ממקומם היתה בגשמיות ממש (מגילה כ"ט), וכפי שמוכח מציאות בזמנינו שהר תבור עומד בדד לבדו בלי הרים סביבותיו יען כי נעקר ממקומו ובא לשם,

שואלין ודורשין

שאלות שהתקבלו במערכת עם תשובות מתוך אוצר ספרי מו"ר שליט"א
ניתן לשלוח שאלות עד יום ג'

שאלה:

אחד מיסודות הבעש"ט הקדוש הוא להיות תמיד דבוק באלוקות, ולהעמיק את האמונה של "ואתה מחיה את כולם" שהקב"ה מחיה עולמו כל רגע, ולחשוב שהכל אלוקות.

ברצוני להבין: "חשבתי על השולחן שהוא אלוקות", נו אז מה? מה השתנה? אצלי? אצל השולחן? בבריאה? בבורא?"

תשובה (ב):

עתה נתייחס לגבי השאלה "מה השתנה אצל השולחן" על ידי מחשבות של אחדות אלוקות.

ונעתיק בזה קטעים אחדים מתוך 'אש העבודה' על תפילה, מה שנכתב בענין זה:

כאשר האדם נמצא למעלה ונאחז בהשגת האחדות האלוקית, תפקידו להמשיך את האור השכלי שקיבל עכשיו, דהיינו אור הביטול האלוקי, איך שהכל אלוקות ואין עוד מלבדו, ולהורידו מעולם לעולם, עד שמגיע לעולם העשיה ונותן לאור האלוקי להתפשט שם, כלומר לגלות בכל הבריאה ובכל הדברים שהוא רואה סביבו את האלוקות שטמון בהם ומחיה אותם.

הוא מגלה בחפצים שלידו כי הם אינם חפצים דוממים ופשוטים הרחוקים מאלוקות כפי שנראים בעיני בשר, אלא הם חלק אלוקי שהשתלשל במורד החבל עד שהגיע למצב זה.

על ידי מחשבה זאת, הוא מעלה את החפצים האלו ממצבם הנוכחי - בו הם נחשבים כרחוקים מאלוקות, למצב נעלה בהרבה - כחלקים בלתי נפרדים מאלוקותו ית"י.^א

חוק המים השלובים

ובשעה שחושב כך על חפץ מסוים, לא הגביה חפץ זו בלבד לרום המעלות, אלא את כל הבריאה כולה.

הדבר דומה למים שיש בכוחם לעלות לבתים גבוהים שיש בהם אפילו עשרות קומות, אע"פ שדרך המים לירד למטה, וזאת משום שליד הבתים העלו את המים בכח למעלה לתוך מגדל מים, ויש כלל הנקרא 'חוק המים השלובים' שאם מעלים מקצת מים לגובה, מתרוממים כל המים הנמצאים בסביבתם לאותו גובה.

ועל דרך זה כאשר אנו מעלים במחשבתנו חפץ מסוים עד לשורשו האלוקי במחשבה העליונה, אנו גורמים העלאה לכל החפצים שבעולם.^ב

ומובא מהבעש"ט הק"י שיש לחזור על עליה וירידה זו כמה פעמים, ובכל פעם שעושה כן - מגביר את השפע האלוקי באיכות ובכמות וממשיכו יותר בעולם.^ג

דבר זה פועל הן ברוחניות - שיותר אנשים יוכלו להשיג שהבריאה כולה אלוקות, כי כאשר פלוני ממשיך שפע אלוקי לעולם, יכול אדם אחר בקצה העולם להתעורר בפתע פתאום,^ד ונופלת במחשבתו מחשבה שהבריאה כולה אינה נפרדת משורשה אלא כולה אלוקות, והן בגשמיות - כי כאשר מחברים את הבריאה אל שורשה שהיא מקור ושורש כל השפע והחיות, נמשך בעולם תוספת שפע בכל העניינים.^ה

העלאת העולמות

ברם, על ידי מחשבה זאת אינו מרים את החפצים האלו בלבד, אלא את כל הבריאה כולה.

הדבר דומה לבן המלך שנקלע למקום זר, איש לא שם מבטו עליו, דוחף את עצמו בין ההמונים, ונפשו מבקשת להתפרץ בזעקה: "הלא בן המלך אני", אבל הוא נדמה כאילם, וקולו לא ישמע, וממשיכים להחשיב אותו לאיש פשוט זר.

לפתע הוא שומע קול ידידו שמכריז ברבים: 'הלא איש זה - בן המלך הוא', וברגע אחד מתרומם קרנו מאיש שפל ומנוכר לאדם החשוב ביותר בכל הממלכה.

כך גם הבריאה זועקת: הלא בן המלך אנכי, הנני חלק בלתי נפרד מהחכמה האלוקית, ואיש לא שם על לב.

וכאשר מגיע איש יהודי ומכריז כי כל הבריאה אינה אלא מחשבה אלוקית שהשתלשלה מעולם לעולם עד שכאן למטה נעשתה ממנה עולם גשמי, הוא מרים את הבריאה למקום הכי נעלה, עד לכתר המלך.

^א וראה בפירושו הרקאנאטי (פר' כי תצא) ו"ל: ואז האור הבהיר נמשך ומתפשט באותו המקום שבעל המחשבה ההיא יושב שם, ולכן החסידים כשמדבקים מחשבתם בעליונים משייכין האור העליון למטה, ומתוך כך הדברים מתרבים ומתוספים כמעשה דבן עזאי.

כדבר הזה כתב בספר שערי קדושה (ח"ג שער ו) וז"ל: כי מחשבת הנביא מתפשטת ועולה ממדרגה למדרגה ממטה למעלה עד הגיעו למקום אחיות שורש נשמתו, ואז היה מחשב להעלות אור ספירות עד אין סוף וממשיך משם אור, וחוזר ומורידו ממעלה למטה במעלות אשר עלה עד הגיעו למטה בנפש השכלית, ונוטלת חלקה באור ההוא כפי שיעור אחיות שורש נשמתו למעלה, ומשם ממשיכה בכח המדמה בנפש החיה שבו, ושם מצטיירים הדברים בחושים הפנימיים אשר בכח המדמה או בחושים החיצונים.

^ב ראה בספד"ק אור יצחק (פר' במדבר) וז"ל: במשל שראיתי בווארשא צנור אחד של מים גבוה מאד והמים הולכים דרך אותו הצניור, והיה אצלי לתמיהה גדולה מאד שזה צנור המים היה עומד אצל מקוה מים על הארץ, ואיך יכול להיות שילכו המים ממקום נמוך למקום גבוה מאד.

וספרו לי השכל מזה, היינו שיש אצל ווארשא הר גבוה מאד, ומן זה ההר יוצא מקור מים חיים דרך צנורות בתחתיות הארץ עד זה המקוה מים, ומהמקוה הזה עולה לצנור למעלה גבוה מאד, ומחמת שמקור המים בהר הם גבוהים ואעפ"י שהמים יוצאים ממקום גבוה למקום נמוך בארץ אך מחמת שהתחלת מקור המים הם ממקום גבוה לזה יכול המים להתגבר את עצמו וליקח דרך הצניור גבוה במכוון הגבהות של המקור.

וראה תורת המגיד (פר' יתרו): נודע מחכמי המקור, שכל דבר יכול להעלות לשרשה, כמו מעין הנובע מהר יכול להגביה המים עד גוד גובה ההר שיצא ממנו, ולכן גם האדם העושה מצוה בהתלהבות שעיקרה ושרשה הוא רצון הקדמון שרצה כך שיהיה נתנוג כביכול

גבוה, כמו דאיתא בוהר (תרו פב.) אינו דומה רגלי דמלכא לרישא דמלכא. וגם כל היום אפילו שלא בשעת תפילה יעלה עצמו במחשבתו למעלה תמיד, וצריך כח גדול לזה שיוכל לדבק במחשבתו למעלה, ויחזק עצמו בכל כחו, ומתחלה אף על פי שיוכל לעלות למקום גבוה מאד, לא יעלה יותר רק לעולם העשיה לתקן שם, ואחר כך לעולם היצירה ואחר כך לבריאה, ואחר כך לאצילות, וזה יהיה בידך לכלל גדול.

^ד כתב מהר"ח ז"ל בספר שערי קדושה (ח"ג שער ה) בזה"ל: יתפור כח המדמה מחשבותיו לדמות ולצייר כאילו עולה בעולמות העליונים בשרשי נפשו אשר לו שם, מזה לזה, עד שהגיע ציור דמינו במקור שלו העליון ויחקקו ציורי כל האורות במחשבתו כאילו מצויר רואה אותם כפי דרך כחו המדמה לצייר בדעתו עניני העולם הזה, אף על פי שאינו רואה אותם, כנודע בחכמת הטבע. ואז יחשוב ויכוין לקבל אור מן העשר ספירות מאותה הנקודה אשר שורש נשמתו נאחזת שם. ויכוין להעלות גם את העשר ספירות זו לזו עד האין סוף ומשיך להם הארה משם עד למטה דרך ירידה עד סופו, וכאשר ירד האור על ידו אליהם הם שמחים בזה ומאירין מאותו האור שהמשיך אל שורש נשמתו הנאחזת בהם כפי החלק הראוי לה. ויכוין להוריד דרך ירידה ממדרגה למדרגה עד שיגיע האור והשפע ההוא אל נפשו השכלית שבגופו, ומשם תגיע עד נפש החיה וכח המדמה שבו, ושם יצטיירו העניינים ההם ציור גשמי בכוחו המדמה, ואז יבינם כאלו רואה אותן בעין ממש.

^ה ראה מאור עינים (פרשת בשלח): לפעמים נתעורר באדם חשק לעבוד עבודה תמה ולהתפלל הוא מחמת הצדיק שהוא מתפלל ומעלה דורו ובלבד שלא ינתק עצמו מהם במחשבתו.

^ו כדרך שכתב רבינו בחיי (דברים ת, י) שכאשר מיחד את הבריאה עם מקור ההשפעה, גורם להמשיך בזה שפע לכל העולם, ייעוין שם.

נעטר להון בתרין

מילין יקירין וליקוטים נפלאים מתוך אוצר ספרי אש החסידות בדרכי העבודה

מוגש על ידי הרב משה קניג

זהו סוד (שיר השירים ה, א) 'מי יתנך כאח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ אשקך', כי יש אהבה מסותרת ואהבה מגולה. אהבה מסותרת, הוא אהבה בין איש לאשתו שהוא בהצנע. ואהבה מגולה היא, אהבת אח ואחות, כי לפעמים מרוב אהבתם מנשקים זה את זה ואפילו לעין כל ואין בזה שום בושה. וזהו 'מי יתנך כאח לי יונק', כלומר מי יתן אהבתך עלי כאהבת אח ואחות, דהיינו **אפילו כש'אמצאך בחוץ אשקך', כלומר אפילו כשאמצא את הנצוצות קדושתך בדברים חיצוניים וגשמיים גם שם אשקך, כלומר אעלה אותם אל שורשם שהוא סוד נשיקה ולא אתכוין לשום תאוה גשמי** וזהו אהבה עזה וזהו 'כי עזה כמות אהבה' (שם ח, ו). (קדושת לוי, וישב)

עיקר גדול לישראל, אף שיש הסתר גדול [משמים] עם כל זה צריך אדם להיות תחת עולו יתברך, ולהיות בטוח בחסד השי"ת שיעזור לו בודאי, ואף שהשי"ת רוצה להסתתר יהיה מרוצה האדם ולהצדיק את דינו יתברך שמו, וכל ההסתר לטובה כדי להכיר טובת השי"ת כיתרון האור מן החושך. (ספר הזכות, ליקוטים, חיי שרה)

ותמת שרה בקרית ארבע. איתא שבישר השטן את שרה שנעקד יצחק בנה וכמעט שנשחט ופרחה נשמתה. וצריך הענין ביאור, הלא הצדיקים כל רצונם וחיותם לעשות רצון קונם ומוסרים נפשם ומאודם ויוצאי חלציהם בעבור כבודו ית"ש, ואיך יתכן לומר על שרה אמנו הצדקת אשר היה אברהם אבינו טפל לה בנביאות שכשמעה מעקידת יצחק פרחה נשמתה מחרדה ובהלה כדרך פשוטי בני"א אשר כל חיותם לגדל זרע ולהרבות הון ובפירוד הבנים או הממון כמעט ימותו. אמנם לא כן שרה אמנו חלילה לה, רק נוכל לומר כי בשמעה מעשה העקידה שעוקד אברהם את יצחק בנה לעולה לה' והבינה בקדושתה שנעשה עי"ז יחוד גדול וקדוש, והמקום שהוא היה רחוק ממנה ללכת שמה להתדבק עם אב ובנו בקדושת היחוד לכן עכ"פ מרחוק מסרה נפשה באהבה ובטהרה להפריד מעוה"ז בעת רצון ושעה קדושה כזאת, והקב"ה הסכים על ידה ויצאה נפשה בקדושה בשעה זאת, וזה נרמז 'ותמת שרה בקרית ארבע' רומז מקום הקריה שמתה היה ע"פ ארבע שהם ד' אותיות אדנ"י שבהם כוונת מסירת נפשות וקבלת עול מלכות שמים. (עבודת ישראל, חיי שרה)

חלק מרשימת החיבורים

כתר המועדים:

חנוכה
שובבי"ם
ט"ו בשבט
פורים
פסח
ספירה
ל"ג בעומר
שבועות
בין המצרים
אלול
ר"ה
יוכ"פ
סוכות
שבת קודש

כתר העבודה:

ביאורי
"אוצרות חיים"
עם ביאורי החסידות
ע"פ דרכי העבודה
יחודים ועלויות
דרכי השגה
מאמרי בטחון
כוונת הארז"ל והרש"ש
לחול ושבת ומועדים
ע"פ דרכי העבודה
ועוד חיבורים בעני"ה

לאור הביקוש הננו יוצאים במבצע מנויים

גיליון למפת חזקת
אמתך מפעל ממצאך לאז

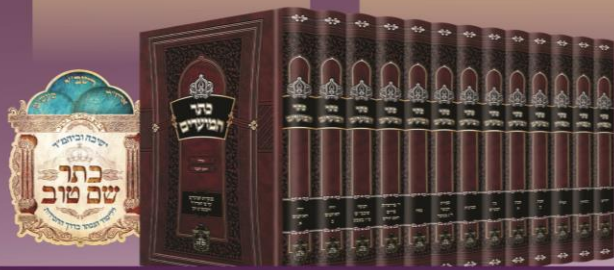
לשבוע בלבד עד ר"ח נסלו

מנוי פנימי
גם לקונטרסים
פנימיים שיחולקו
למנויים בלבד

בארה"ק
בסך **72** במקום **90** ₪
בחו"ל
בסך **52** במקום **70** \$
במשלוח ישיר עד לבית

מנוי רגיל
לקונטרסים
שיצאו אי"ה
מדי חודש

בארה"ק
בסך **36** במקום **50** ₪
בחו"ל
בסך **26** במקום **40** \$
במשלוח ישיר עד לבית

להצטרפות: עמדות נדרים פלוס, או בטל 03-763-0585 שלוחה 6152
ע"ש "כתר שם טוב", לבחור סוג מנוי, לרשום כתובת מדויקת לקבלת הקונטרסים
פרטים בטל: 0733574400 ✉ K3574400@gmail.com

ומדריגה למדריגה תעלנו

לאחר סידרת "אש המועדים" שככשה את עולם החסידות מחשויכים להעניק מענה לרבים המבקשים לעלות מדריגה בהכנה למועדי ה' בלימוד תורת האר"י הק' על פי דרכי העבודה בדרך הכנע"ט הק' ותלמידיו ~ הקדמות יקרות לכתבי הארז"ל הפותחות שער למתחילים בפרד"ם ~ קטעים מובחרים בכתבי הארז"ל בביאור צח על פי דרך החסידות

המוני מצטרפים למנויים החודשיים

מדוע נבחרו סכומים אלו?

לאחר שהשתרגו חובות עצומים על מפעל ההוצאה, מחפשים שותפים שיקנו חלק בזיכוי הרבים בהוצאת הקונטרסים המאירים את העולם.

אלו שנמנים על מנוי פנימי, יוכלו לקבל גם קונטרסים שלא יימכרו בחנויות הספרים אלא נמסרים לצנועים בלבד לאור בקשתם של כמה מצדיקי הדור שליט"א.

מה מקבלים תמורת המנוי?

בעז"ה יצאו לאור קונטרסים לכל המועדים במעגל השנה הבעל"ט ושאר ענייני עבודה. בנוסף, לפחות קונטרס "פנימי" אחד בחודש בדרכי היחוד וההשגה וכדו'.

בקונטרס "כתר המועדים" יהיו בעה"י ביאורי הכוונות בלשון צח, וגם ביאורים בדרכי העבודה על פי ספרי החסידות והרמח"ל ועוד.

בקונטרסים ה"פנימיים", יהיו אי"ה דרכי השגה, יחודים, ביטול, דבקות, הפשטה, ועוד דברים הנוגעים אל הנשמה.

החל ממוצ"ש"ק פר' תולדות א' דר"ח כסלו תתקיים אי"ה סעודת מלוה מלכה בראשות מו"ר שליט"א עם לימוד מדרכי הצדיקים בעלי ההילולא בהיכל ביהמ"ד "כתר שם טוב" רח' רבי יצחק נפחא 4 רמת בית שמש בשעה 9:30 עד 11:00 בדיוק | לפרטים והסעות 05041-27418

יו"ל ע"י חכמי ורבני ישיבת "כתר שם טוב" בראשות מו"ר הגה"צ רבי יהיאאל יהושע שיינפלד שליט"א | ירושלים - קרית ספר - בית שמש - ביתר
להערות והנצחות, ולקבלת הגליון, ניתן לפנות לפל. 0504127418@gmail.com | שיעורים יומיים ושבועיים ניתן לשמוע בקו "חסידות פלאם" 0330-44444
נפתח קו חדש 0733582338 שיעורי עיון בספר אוצרות חיים. א' בלש"ה ק. ב' באידיש. ג' שיעורים מכית המדרש 'כתר שם טוב' - מודיעין עילית